

Annelise Gotfredsen (KF):

Det er et par bemærkninger fra ministeren i formiddags, som kalder mig herop. Når vi taler om disse ting, ender det næsten altid med, at ministeren påstår, der er blevet foretaget nogle beregninger, som viser alt muligt. Sagen er bare, at ministeren aldrig nogen sinde har ladet foretage en beregning, hvor gassen indgår med den egentlige værdi. Det er muligvis det, der skiller os, når vi snakker om de samfundsmæssige beregninger. Jeg tror egentlig ikke, det er ond vilje fra ministeren; hvorfor skulle det være det? Ministeren må forstå, hvad det er, jeg mener med den samfundsmæssige beregning. Man skal indsætte den gældende værdi, nutidsværdi, i handel og vandel på den gas, når man laver disse samfundøkonomiske beregninger. Så kunne det være, man fik en beregning, som afveg noget fra det, vi hidtil har set. Det er sådanne beregninger, jeg meget gerne ville have.

Ministerens nævner noget om, at Asnæsværket ligger fejlplaceret. Det har jeg også hørt før. Det er der vel næppe nogen der er i tvivl om. Ministeren formår meget og kan meget. Jeg ved ikke, om ministeren var i besiddelse af synske egenskaber, dengang man placerede det, således at han kunne se, hvor det skulle ligge, hvis det skulle være placeret optimalt.

Ministeren har talt meget om og givet mig en forelæsning i, hvordan man handler korrekt. Når ministeren nu er så dygtig, vil jeg stille et spørgsmål med henblik på debatten, vi havde i oktober måned 1981, hvor vi talte om Asnæsværket og rentabiliteten ved at udnytte Asnæsværkets overskudsvarme, ikke i København, men i områderne fra Asnæsværket indefter mod København. Dengang sagde ministeren:

»Jeg har bestemt ikke noget imod at undersøge de ting.«

Jeg vil bare spørge ministeren, om det er korrekt at love at gøre det og man så ikke gør det alligevel. For i de rapporter, der er kommet frem nu, er det jo stadig væk, også i redegørelsen, spørgsmålet om københavnervarmen, man diskuterer.

Arne Christiansen (V):

Jeg har kun et par bemærkninger til ministerens svar. Med hensyn til den videre ud-

vikling af naturgasprojektet, hvor vi jo drøfter det spørgsmål, hvorvidt den overskydende gas skal eksporteres for en tid eller man skal tage fat på fase 2, forstod jeg ministeren sådan – og det er det, jeg gerne vil have bekræftet – at der ligger ingen forhåndsbinding med hensyn til de to muligheder, og når der skal fremlægges forslag til en udvidelse af projektet, så vil der også foreligge beregninger over, hvad en eventuel udbygget kontakt, f.eks. med Sverige, ville betyde økonomisk og valutarisk. Herunder også, går jeg ud fra, hvor lang tid man eventuelt skulle være bundet, for det er klart, at Sverige næppe vil nøjes med at købe for nogle år, men vil have langtidskontrakter. Der må være en relation mellem det og så vor egen forsyningssikkerhed. Jeg vil sætte pris på, om ministeren kan bekræfte, at sådanne beregninger i givet fald vil foreligge.

Jeg må korrigerer en lille ting om kernekraften. Det er ikke, fordi den er væsentlig, men alligevel. Jeg opfordrer ikke ministeren til at tage et øjeblikkeligt initiativ, men til at tage det, når resultaterne foreligger i sidste kvartal i år.

Med hensyn til spørgsmålet om revision af afgifterne er jeg ked af, at ministeren synes at skyde det foran sig et stykke tid ud i fremtiden. Jeg mener, udviklingen er sådan, at man nok med rimelighed kunne tage det op, da det primære mål var af fiskal karakter for staten efter min opfattelse, med henblik på at stabilisere forbruget på et lavere niveau og også at fremme fortrængningen af olie.

Kalnæs (SF):

Ministeren sagde i svaret til mig, at Danmark jo havde sparet vældig meget og simpelt hen var det land, der havde sparet mest. Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at der virkelig er sparet meget i Danmark i de sidste år. Det var faktisk det, jeg tog op og tog udgangspunkt i i mit første indlæg, idet der så nemlig ikke er noget, der tyder på, at forbruget vil stige. Det er faktisk sådan, at når vi ser på de to sidste år, altså ser på udviklingen fra 1979 til 1981, så er vort totale energiforbrug faldet med 15 pct. På to år kan man altså spare 15 pct. Hvor meget kan man så spare på 20 år? Ja, man kan nok ikke spare 150 pct. Det tror jeg at jeg er enig med ministeren i. Men det, som ministeren siger i Energiplan 81, er jo, at man kan spare 25